

Samtal med konstsmeden Lars Larsson (LL)

LL har sin smedja i Kopparfly, Boda. Han har gått en 4-årig smidesutbildning i Stenebys konstskola.

I början av 1960-talet hade formgivaren Erik Höglund fått Axel Strömgren att flytta till Boda Glasbruk för att där bygga upp en smedja. Verksamheten var upplagd så att Axel skulle tillverka speciella utsmyckningar och unika föremål. Sedan fanns det också en produktionsverkstad, som tillverkade andra produkter, som var mera vanliga.

Till vänster Axel Strömgren, till höger Erik Höglund och i mitten Axels far Karl-Gustav Strömgren

Axel älskade att smida djur och atleter som uppträdde

Detta är en 3 meter hög roterande utsmyckning,
som finns i Kristianstad

Det stora uppsvinget för smedjan kom när man fick en order på dörrar i mässing till Lorensbergsrestaurangen i Göteborg.

Mässing är svårare att smida än järn.
Tack vare Axel Strömghrens kunnande lyckades uppgiften.

På Blekinge Museum i Karlskrona finns ovanstående utsmyckningar.
Till vänster en dörr i smide och till höger "Livets träd".

År 1973 skulle Axel fylla 65 år och hade antagligen flaggat för att gå i pension och flytta till Bergkvara. Ledningen skulle då hitta en ersättare till Axel och handplockade 1972 den nyutbildade smeden Lars Larsson. Under ett år kom därför (LL) och Axel att arbeta tillsammans.

"Axel var en mycket snäll person och tog mig under sina vingars skugga. Det var lätt att arbeta ihop med Axel. Han var mån om att lära ut av sitt kunnande." Det säger (LL).

När något skulle göras kom formgivaren med en skiss. Sedan var det smedens uppgift att kanske ändra en del så att uppgiften gick att genomföra. Det var två mycket olika yrken. Viktigt att man respekterade smedens kunnande. Formgivaren kunde inget om själva smidet. Därför var det viktigt enligt Axel att man kunde säga ifrån. Vid ett tillfälle hade Axel blivit upprörd och gått upp till chefen och slagit näven i bordet. "Jag trodde att bordet skulle spricka" lär vd Rosén ha sagt.

Ett exempel är utsmyckningen "Glas i centrum", som står framför Stora Hotellet i Nybro. Formgivaren Vicke Lindstrand kom med en skiss och sedan var det Axels sak att lösa uppgiften.

Formgivaren fick ofta stå i centrum men det var smeden som gjorde jobbet. "Axel påverkade arbetet helt och hade mycket fria tyglar. Utan honom hade det nog inte blivit något" (LL)

Lägg märke till skissen över utsmyckningen "Fågel Fenix" på väggen.

Formgivare: Kallenberg

Den färdiga utsmyckningen "Fågel Fenix",
som finns på Algutsboda kyrkogård

"Axel var en av de bästa smederna, kanske i hela världen" (LL)

"Han var noggrann men ändå mycket fri i sitt arbete." Enligt Axel kunde man lita en del på slumpen.

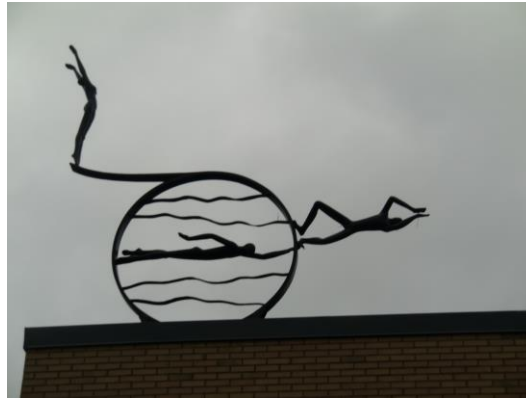
Vid ett tillfälle fick Axel och LL i uppdrag att konstruera och tillverka en tjur. De fick inga speciella direktiv. Antagligen ville ledningen för bruket jämföra deras respektive resultat. "Axel var lite mera grov och naturalistisk i sina figurer och alster än jag" säger LL.

Efter 6 år slutade LL i smedjan i Boda och inredde en egen smedja i Kopparfly. Han kom också att arbeta med den svåra konsten att kombinera järn och mässing. Några sakrala arbeten, som LL har gjort, finner man t ex i Katarina kyrka i Stockholm och i Växjö Domkyrka.

Ljusbärare i Växjö domkyrka, designad av Bertil Vallien och smidd av Lars Larsson

Lars Larsson har också gjort många utsmyckningar på allmänna platser. Han har också haft utställningar t ex på Bukowskis och Waldemarsudde i Stockholm.

"Simhopparen" utsmyckning på sporthallen i Rödeby
designad Erik Höglund och smidd av Lars Larsson

Här nedan kommer några av LL:s alster från en utställning i Mönsterås.

Två skålar i mässing och järn

År 1981 avled Axel Strömgren och begravdes på Torsås kyrkogård. På graven står en mycket speciell gravvård i smide, som familjen skissat och som är utförd av Lars Larsson.

Slätafly byalag vill tacka Lars Larsson för att ha fått ta del av minnena av Axel Strömgren.